

INICIATIVA PRO INVALIDOVNU

Prohlášení Iniciativy pro karlínskou Invalidovnu.

Původní podoba budovy karlínské Invalidovny je v ohrožení. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových se chystá v nejbližší době budovu ve veřejné dražbě prodat. Přestože se jedná o objekt v Městské památkové zóně Praha 8 – Karlín, který je nemovitou kulturní památkou, zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek (r.č.40623/1-1583), hrozí, že nový majitel v rámci případné rekonstrukce bude ignorovat závazné stanovisko příslušného odboru památkové péče Magistrátu hl. m. Prahy. Zásadním způsobem se tak změní specifické interiéry budovy. Následné sankce vyplývající z porušení památkového zákona nepřesahují částku 4 000 000,- Kč (novela památkového zákona č.307/2008 Sb).

Naše obavy vyplývají z časté praxe majitelů památkově chráněných budov, kteří neváhají nezákonně změnit vnitřní dispozice svých objektů a to i pod hrozbou sankcí.

Naše obavy také vyplývají z poznatku, že pouze komerční využití Invalidovny zajistí novému soukromému vlastníkovi návratnost jeho investice a následný finanční zisk. Podle našeho názoru je však výhradně komerční využití budovy při zachování původních vnitřních dispozic takřka nemožné.

I když se jedná pouze o jednu realizovanou devítinu z monumentálních plánů proslulého barokního architekta Kiliána Ignáce Dientzenhofera, tak přesto nedostavěné torzo Invalidovny (1732 – 1737) představuje nejstarší a největší historickou stavbu v dnešním rozvíjejícím se Karlíně. Je i nejvýznamnější nemovitostí tzv. Strozziho nadace, která zajišťovala péči o vojenské invalidy až od roku 1952.

Za opravenou klasicizující barokní fasádou se ovšem skrývá starý svět, svět budovy poničené povodněmi v roce 2002, neutěšené prostředí čekající na celkovou revitalizaci, kterou si nepochybně zaslouží. Prostory, které od září roku 2014, poté co se odstěhoval Vojenský ústřední archiv, zejí tísnivou prázdnotou.

Nezapomeňme, že karlínská Invalidovna byla obydlena už od roku 1735 a posloužila obrovskému množství lidí. Nejen starým chudým vysloužilcům a vojenským invalidům a jejich rodinám, ale nabídla své prostory i četným veřejným institucím a jejich sbírkám a fondům jako místo jejich prezentace či dlouhodobého uložení.

V případě Invalidovny tedy nejde o zatuchlý prostor určený k zapomnění, nýbrž o prostor, kde se po tři staletí žilo a pracovalo, o prostor propojený s životem Karlína, Prahy a úzce i s dějinami naší země. Na příběhu Invalidovny zaujme právě to, že od svého vzniku sloužila lidem často ve svízelné situaci a veřejným zájmům, nikoli k soukromému prospěchu. Máme vůči Invalidovně tedy určitý dluh, který je třeba splatit a nedopustit, aby se zpronevěřila svému původnímu určení – službě veřejnosti, protože jen tak je tato budova nejvíce sama sebou.

Jak tedy budovu revitalizovat a zároveň zachovat její originální dispozice? Jedním z řešení může být ponechání Invalidovny veřejnosti a její transformace v trvale udržitelné, kulturní a sociální centrum služeb pro obyvatele Karlína. Konec konců potenciální pestré využití v budoucnosti odpovídá velmi pestrému využití budovy v minulosti.

Doufáme, že se Invalidovna stane živým srdcem Karlína.

V Praze dne 6. června 2016

V den 352. výročí úmrtí Petra hraběte Strozziho, díky jehož nadaci mohla Invalidovna vzniknout

